

se je ta objekt po točni risbi in ugodno ubranih barvah, po brezhibnem delu in umetniškem shvatenji.

Koncem šolskega leta so dobile naslednje učenke III. letnika odhodna izpričevala: Arko Ema, Fermantin Terezija, Hoffmann Viktorija, Knez Marija, Lindtner Martina, Pirc Ana, Rus Pavla.

Učila so se sledeči predmeti: Elementarno risanje, strokovno risanje, prenašanje vzorov, rezanje oblik, krojno risanje, veronauk, nemščina, slovenščina, računstvo, knjigovodstvo, umetno vezenje, šivanje čipek.

V oddelkih za umetno vezenje se je učilo: Holbeinova tehnika, jednakostranski križasti in pločast vbod, raznovrstno vozlanje in pramanje, kitasti in čopasti vbod, perzijsko à-journo delo, rdeče vezenje, tamburovanje, jednostavno belo vezenje, arabska in janinska tehnika, fino belo vezenje, broderie d'Espagne, kineško dvostransko pločasto vezenje, aplikacija, zlato vezenje, japonsko in kineško pločasto vezenje in eventualno druge orijentalne tehnike, izvrševanje raznih del umetnega vezenja, punto tirato (nitkana čipka), punto tagliato (rezana čipka), vzorni prtiči za čipkaste vbode, filigranska čipka, filet-guipure, point-lace, point-gaze, reticella-čipka, filet antique, izvrševanje raznih šivanih čipkastih del, point de Venise, Rosalina, izvrševanje raznih šivanih čipkastih del.

Raznih učenk je bilo koncem leta 29, hospitantinj pa 22. 24 jih je izdelalo s povoljnim uspehom, 2 nepovoljni in 3 so ostale neizprašane. V začetku leta je mej rednimi učenkami bilo 32 Slovenk in 3 Nemke, mej hospitantinjami pa 12 Slovenk in 8 Nemk, 1 Poljakinja in 1 Lahinja.

Šolsko leto 1894/95. se prične dne 18. septembra 1894. s slovesno službo božjo.

Redni učenci in učenke, ki hočejo vstopiti v šolo, naj se v spremstvu svojih roditeljev ali njih namestnikov zglase pri podpisnem raznateljstvu dne 16. sept. (od 9. do 11. ure zjutraj) ali pa 17. sept. (od 9. do 12. ure zjutraj ali od 3. do 6. ure popoldne). S seboj jim je prnesti odpustnico ljudske šole in dokaz, da so dovršili 14. leto svoje dobe. Roditelji, oziroma njih namestniki, se morajo tudi izreči, da bode vpisani učenec (oziroma učenka) po moči obiskoval strokovno šolo vso učno dobo.

Učenci in učenke, ki so že hodili v ta zavod, morajo se dne 17. sept. javiti s poslednjim letnim izpričevalom; frekventantje, stopajoči v II. letnik, morajo mimo tega prnesti potrdilo svojih roditeljev, oziroma njih namestnikov, da so le-ti zadovoljni s poklicem, katerega si je izvolil učenec (strugarstvo, rezbarstvo, figuralno podobarstvo, stavbinsko in pahišno mizarstvo.)

Izredni učenci in učenke (hispitantje) se takisto vpišujejo dne 17. sept., potem pa tudi med šolskim letom, kolikor je namreč še prostora.

Oddelek za pletenje košaric se bode otvoril dne 1. okt. 1894. Obiskujejo ga lahko moški in ženski učenci. Pouk v tem oddelku traja za sedaj jedno leto.

Oglasila za vstop v oddelek za pletenje košaric se vzprejemajo do dne 29. septembra 1894.

Obrtnijske raznoterosti.

Trgovski muzej v Oseku. Oseška trgovska in obrtna zbornica je sklenila, da dohodke svoje v bodočih letih porabi za osnovo obrtnega in trgovskega društva.

Pranje volnenih stvari. S pranjem volnenih stvari je težava. Rade se skrčijo, zgube lesk in barvo. Sedaj ga ni načina, o katerem bi se moglo reči, da zadošča vsem zahtevam. Priporoča se pa, da je lug za tako pranje jako vroč. Da se umazanost in pot popolnoma iz spodnjih jopičev odpravi, vzame se milina raztopljena, kateri se primeša nekoliko salmijaka. Za beljenje volnatih stvari je najbolj milina raztopljena, kateri se pridene nekaj boraksa. Da se ne skrčijo, naj se volnene stvari denejo mej mehke rjuhe in dobro zmungajo. Na solncu se take stvari ne smejo nikdar sušiti. Najbolje je, če se suše na zraku, kjer je lahek preprih.

Črtice o kmetijski kemiji.

(Dalje.)

P r s t.

Poleg vode in zraka je najglavnejši pogoj za rast rastlin, torej za vspevanje kmetijstva, prst. Kmetovalec mora torej poznati prst svojega posestva. Razni sadeži ne vspevajo na vsaki prsti. Po kakovosti prsti je pa treba uravnavati tudi gnojenje. Da je prst velike važnosti za kmetijstvo, to že iz skušnje vedo kmetovalci od pamti-veka, natančneje preiskave v tem oziru so se pa vendar delale še le v novejšem času, ko se je bolj razvila kemija. V starih časih so nekateri možje mislili, da je prst le stališče za rastline, da je po njih hrana večji del voda. Tega mnenja so pa pač bili bolj razni teoretiki, nego praktični kmetovalci, ki so gotovo po skušnjah sodili, da vse ne izraste iz vode in da prst sama mora tudi dajati redilnih snovij. Seveda popolnoma jasni pa niso bili ljudje o tem, dokler se ni poznal vpliv gnoja. Ker zemlja ni bila izsesana sploh niso gnojili.

Bernard Palissy (1499.) je prvi spoznal, da so raztopljine zemeljske prsti merodajne za rodovitnost. Seveda katere, tega on pri tedanjem kemičnem znanji ni mogel določiti. Štirideset let pozneje je Jethro Tull se izrekel, da je rastlinska hrana fino zdrobljena prst. Mnenja obeh so približno prava in se prav za prav skladata. Rastline dobivajo iz zemlje jedino raztopljene tvarine, ali po skušnjah so raztopljine prav za prav le v vodi zdrobljene snovi, seveda tako fino zdrobljene ali razdeljene, da bi jih z nobenim mehničnim sredstvom tako fino razdeliti ne bilo moč.

Slavni kmetijski učenjak Thaer je učil pred dobrim petdesetimi leti, da je črna prst redilna za rastline. Po njegovem mnenji je v vsaki prsti več ali manj primešane te prsti in od tega je odvisna manjša ali večja njena rodovitnost. Sprengel je pa prvi nekaj let pozneje se izrekel, da v rastlini ne more biti ničesa, kar prej ni bilo v zemlji in učil važnost rudniških delov za rastlinstvo. Slavni kemik Liebig je pa mislil, da rastline vse stvari,